

Izsák Mózesné

Az apai nagymamám, Izsák Mózesné Steiner Hani tizenegy gyermeket szült, öt közülük két éves kora előtt meghalt. Negyvenhét éves korában megözvegyült, akkor még a négy kisebbet el kellett tartani. A legfiatalabb, apám mindössze öt éves volt. A legidősebb, Ignác segített ebben, a másik felnőtt, Eszter nem tudott, mert már neki is voltak gyerekei.

Steiner Hani kóser háztartást vezetett, Szatmáron [Szatmárnémetiben] is és Budapesten is, ahová a férje halála után költöztek. Tartotta a főbb vallási előírásokat, de egyáltalán nem volt bigott, a gyerekeit se ilyen szellemben nevelte.

Az 1920-as években, amikor apám már a MIKÉFE főkertészeként egy nagy szolgálati villában lakott, de még nőtlen volt, Hani ott lakott, és vezette a háztartásukat. Apám többször utazott szakmai tanulmányútra külföldre, ilyenkor két-három naponként küldött képeslapot az édesanyjának.

Amikor az egészségi állapota miatt már gondozásra szorult, a fiatalabbik lányához, Flórához költözött, a rákosszentmihályi kertés házba. Én sajnos nem ismertem, mert egy éves voltam, amikor meghalt. Ő is alig látott engem, mert az utolsó éveiben nagyon megromlott a látása. De anyám sokszor elmondta nekem, hogy nagyon szeretett, és büszke volt a legkisebb fiának a gyerekére.